څه لیکل یا لیك پوهه

د

Ketabton.com

ارواښاد استاد ګل پاچا الفت

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

سر لیك:	مخ:
دعا	۱-۲
رحم وکړه	۲-۳
سودا کُره!	۳
خلك وپېژنئ!	۴-۵
دکوم ځای دی؟	۵
کوم یو ښه دی؟	۶
وښیه څوک دی؟	۶
رشوت خوره! ته راپه یادشوې	۷
سیاست	۷
خلك څه وایي؟	۷-۸
څوک وایي؟؟	۸
څه وکړو؟؟	۹-۱۰
وويرېږئ اومه وېرېږئ!	۱۰-۱۱
استاذويل!	۱۱-۱۳
عجیب انسان	۱۳
خان لالا	۱۳-۱۴
رشوتونه	۱۴-۱۵
دمتملقینو منطق	۱۵
د ښځو دار	۱۵
مور په هرچاپسې نه ځو	۱۵
په خروکښې هم الفت شته	۱۶
درجب خان دعوتنامه	۱۶
نتیجه یعنې څه؟	۱۶-۱۷
انسان یعنې څه	۱۷-۱۸
خوشحالي اوغم	۱۸-۱۹
آرزو	۲۰-۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

دعا

دټول جهان واکداره! ته هر څه لرې او هرڅه کولی شې د هرچا امید تاته کیږي او هر څوک هرڅه له تاغواړي، ستا

خزانې اوکار خانې ډکې دي، ستا په باغونوکښې دشودو، شرابو اوعسلو ویالې بهیږي.

ستابخششونه اوانعامونه بې پایانه دي، ستا د رحمت نور په ځمکو او اسمانو کښې نه ځائیږي.

فقیران اومسکینان درنه د ډوډۍ سوا ل کوي.

ماړه او بډایان درنه اشتها او د هضمولو قوت غواړي.

څوک درنه په زاریو او دعا ګانو اولادونه غواړي ځنې وایې چې ما ل او دولت راکړه!

یو وایي جنت مې په کار دی بل وایي له د وزخه امان اوپناه غواړم.

څوک د حورو شوقمن دی او د چا غلمانو ته نیم زړه نشته.

مرتبې او لوړې درجې له تاسره دي، کامیابي اوموفقیت ستاپه توفیق حاصلیږي.
دین او دنیا ستا په لاس کښې دي، راحت او زحمت، عزت او ذلت ستا له خواانسان ته رسي.
بهار او خزان ته راولې، مرګ او ژوند ستا په اختیار کښې دي
هرڅه ته کوې او هرڅه له تاغوښتل کیږي.
ددې جهان او د هغه جهان اجرونه، خیرونه، خوندونه او خوشحالي خلکو ته ته ورکوې.
زه پوهیږم چې تاسره هرڅه شته.
مګر زه هر څه نه غواړم.
زما دعا او د زاهدانو دعا، زما ارزو او دپاد شاهانو ارزو یو راز نه ده.

زما سوا ل دبډایانو اومسکینانو له سوا ل ډیر فر ق لري.

زه نه وایم چې ځمکې او پیسې راکړه.

نه غواړم چې عزت مې ډیرلوړ او رتبه مې لوړه شي.

موټرونه اواسونه مې نه دي په کار.

قصرونه او عمارتونه نورو ته ورکړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټې او باغونه هغه چاته وبخښه چې په خاورو نه مړيږي.

په بانکونوکښې دسوداګروپيسې زياتې کړه.

دبزرګی اعتبارمه راکوه! ځکه چې ستا په اطاعت اوعبادت له خلکو نه اجراو عزت غوښتل راته ښه نه ښکاره کيږي.

زه له دې ټولو نه تيريم او نور څه غواړم.

زه هغه څه غواړم چې ته يې هم غواړې او په طلب کښې يې يې.

هو! زه ستا له رضانه خلاف څه نه غواړم.

زه وايم په جهان کښې د ظلم بيرغ نسکور کړه.

حق او عدالت ته قوت ورکړه!

په زړونوکښې رحم او د خير مينه واچوه!

په دماغونوکښې د حق نوراو د حقيقت رڼا پيداکړه!

ته کولی شې چې د ظلم قوت په ورو ورو کاڼو ميده ميده او ذرې ذرې کړې يا د هوا په مياشو ظالمان تباه کړې.

مګر مونږ د اتوم په بمونو هم داکار نشوکولی.

رحم وکړه

دتورې کيږدی او د ډيرو رمو خاونده!
په دې سره او ټکنده غرمه کښې.
په دې وچه بيديا اوسپيره صحراکښې چې يخې او به يخ سيورئ، توده ډوډی، شودې او مستې، کوچ او پيروی،
کورت او غوړي، پوخې او پنيرونه هر څه له تاسره دي.
په خوارانو او بې وزلو رحم وکړه!
له مسافرو او لارويو نه خپل خوږونکي سپي ايسار کړه!
هرڅوک چې راځي اوستا د کيږدی ترسيوري لاندې کيږي هغه له خپلو سپيونه ساته او قدريې کوه!
ای د خوږو سپيو خاونده!
ستاد سپيو تاوان له تارسيږي او د دوئ په ضرر باندې ته نيولی يې.
سپی او نفس دواړه يوشان دي او هرشي ته خوله اچوي.
ته خپل سپی ونيسه او په مونږ رحم وکړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته په خپلو سپيو دا ګمان مه کوه چې دوئ به هروخت ستا دښمنو او غليمانو ته غاپي.
دوئ ډير ځله داسمان ستورو اوسپوږمۍ ته هم غاپي او ستا په ملګرو او اشنايانو هم بلوسي اوغوټې وهي.
آه_ هيڅوک زما نارې نه اوري.
دخپلوسپيو حملې هم نه ويني.
دوئ ولې څه نه اوري؟
ولې څه نه ويني؟
ولې په چارحم نه کوي؟
پردي خوبه نه وي؟ کيږدۍ خو د پښتنو معلوميږي.

سودا ګره!

هرڅه چې خرڅوې هغه خرڅ کړه مګر خپل دين او ايمان مه خرڅوه!
هرڅه چې خورې هغه وخوره!مګر سودمه خوره! اوينځه ګوتې په خوله مه منډه. هرڅه چې اخلې هغه واخله مګرد خوار وغريب ازار مه اخله!
له هر ځايه چې هر څه راوړې رايې وړه! مګر ګوره! چې بې انصافي او بير حمي درسره رانوړې.
په اسونو او موټرو سوريږه! خو د چاپه اوږومه سپريږه!
له ښاره اوزه خوله نرخه اوله چتې مه اوزه !
لوی لوی کورونه د ځان لپاره جوړ کړه ! خو دخپل واورې دبل په بام مه غورځوه!
پتې ډيرپيداکړه مګر خپل پېتی مه درنوه! او ځانته اغزي مه کړه.
دځان غم دې وخوراوس د نوروغم هم وخوره!
لوړې بنګلې دې پيداکړې لوړ همت هم پيداکړه!
خلک وايي په ډيروليونی خوښ دی ته هم په لږه ګټه قانع شه او ليونی کيږه مه !
بډايانو وپيژندلې مګر خوار اوغريب دې نه پيژني.
راشه! دوئ ته هم ځان وښيه ددوئ په غم کښې شرکت وکړه!
په دې شرکت کښې که هرڅومره سهمونه ولرې هغه هيڅکله نه ضايع کيږي او ګټه يې يوپه لسه بلکه بې حسابه ده مګر دا سود نا روا نه دی روادی، بې انصافي نه ده انصاف دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلك وپيژنئ!

هغه څوک چې دمملکت کارونه يې په لاس کښې دي او د واک و اختيار خاوندان بلل کيږي يا په وطن کښې تاثير اونفوذ لري پوره وپيژنئ!

هغه کسان چې زموږ لپاره خدمت کوي يا زموږ په سرتجارت کوي بايد وپيژنو او ښه يې وپيژنو.

پيژندل دانه دي چې فلانکی رئيس يا وزير دی، هغه بل په ملک او وطن کښې ډير عزت او اعتبار لري، ددې بل ما ل او دولت ډير دی، يا په لوړو ځايوکښې په ښه نظرليدل کيږي.

دا راز پيژندل زه نه وايم زما مقصد انسان شناسي او دسړو پيژندل دي نه د چوکيواو نومونو پيژندنه.

موږ بايد ترهرڅه د مخه سړي وپيژنو او دامعرفت په صحيح ډول حاصل کړو.

ددې معرفت لپاره ډيرې پخې سترګې اوصايب نظرپه کار دی.

دانسان جو هر او ذاتي قيمت معلومول دجواهرو له پيژندلو يو په څوګران اومهم کاردی.

انسان په ډيرو پردو او ډيرو رنګونوکښې پټ دی او غير له دغو جامونه ده نور کالي هم زښت ډيراغوستي دي او ډير لباسي مخلوق دی.

دی په هرځای کښې بيله جلوه لري، دمنبر په سر يو راز اوپه خلوت کښې بل راز دی.

په بازارکښې انګورنه خوري په کورکښې بوتلونه په سراړوي او په دوايرو کښې د خلکوويني ښبي.

موږ بايد دهر چامعنئ اوحقيقت ته وګورو او په لباسونو، نومونو، رنګونو و نه غوليږو، که تاسي زما منئ د چا قصرونو، منصبونو ته مه ګورئ بلکې کار، فکر، ارادې عمل او ارزوګانوته يې وګورئ!

تاسو بايد په سړوپسې وګرزئ! اوسړي ولتوئ!

هغه کسان چې دمملکت بهبود او سعادت غواړي او د اجتماعي درد احساس خاوندان دي هغه وپيژنئ او په محبت ورته وګورئ!

اوس هغه وخت تيرشو چې يوسړی به دمعاش او رتبې، عزت او اعتبار له مخې پيژندل کيده او بيا به د قوت او اقتدار له خوا ورته خلکووکتل.

دې عصر هغه باداران او اغاګان له اعتباره وغورځو ل او دوطن خدمتکارانو ته په قدر اواحترام ګوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې وخت انسان په انسان کښې معنويت او فضليت لټوي.
په دې وخت کښې هماغه سړی ښاغلی او منلی دی چې وطن او مملکت ته يې خير او نفع رسيږي. او س هغه وختونه لاړل چې خلکو به جاه و جلال يا د ريا او تذوير په طلسم کښې ځانونه پټ کړل او چا به يې کار او عمل ته نه کتل.
ددې زماني ائينه بل راز ده اوعلاوه دلباس او جامو په صفايي او خيرنتوب، دانسان معنوي توروالی اوسپينوالی هم سړي ته ښيي.
تاسې ښه ځيرشئ! دغه لوی خلک او درتبو او مقامونو خاوندان ټول په رښتيا لوی نه دي، اونه ټول واړه خلک حقيقتاً واړه او کوچني دي.
اوس موږ پوهيدلی شو چې په مشرانو کښې کشران اوپه کشرانوکښې مشرا ن شته.
له لرې اوله ورايه خلکو ته مه ګورئ او محض امريت اوماموريت په نظرکښې مه نيسئ! دوطن اومملکت صادق خدمتګاران له دروغجنو او مظاهره کوونکو نه بېل کړئ او خلک وپيژنئ!

دکوم ځای دی؟

يوکوريې دلته دی بل په کابل کښې، بل په يو بل ځای کښې.
څه ځمکه په کوهدامان کښې لري، څه په بغلان کښې څه په يوبل ځای کښې.
نغدې روپۍ يې په رشوتو نو دلته پيداکړی مګر ګټه وربانديې نور بانکونه کوي په يوبل ځای کښې .
ته ووايه چې دا دکوم ځای دی؟
مينه يې له دې خلکو سره نشته او د نوروملکونو خلک ورته ډېرګران دي.
ددې وطن له شعر او موسيقۍ نه خوند نه اخلي او د خارجي موزيک په صفت مړيږي نه. موږ ته په نغوت او نفرت ګوري او دېرديو مستخدمينو په مقابل کښې ډېره تواضع کوي. ته ووايه چې دادکوم ځای دی؟
دی د هيڅ ځای نه دی ځکه چې هرځای دده دی اوسړی ورته هر ځائي، ويلی شي.
هو! دا هغه مرغان دي چې څلور فصلونه په څلور ممکلتونو کښې تيروي او وطن نه لري، وطن نه پيژني، ديوه وطن په هواکښې نه الوزي او دوطن سړي او تو دې نشي تيرولی. دا هغه عياشان دي چې بې له عيش او راحت نه نورڅه نه پيژني او له وطن سره هيڅ مينه او علاقه نه لري.
موږ هغه کسان ددې وطن بللی شو چې دوطن په کاڼو او بوټو سر ورکوي او په سختو ورځو کښې دوطن په کارېږي که څه هم پوله او پټی نه لري او په زړوکو ډلو او جونګړوکښې اوسي.
هو! زما په عقيده دا وطن د هغه چا نه دی چې د ډېرو ځمکوقبالې يې اخستې دي بلکه د هغه چا دی چې د وطن مينه يې په زړه کښې ده او له وطن سره علاقه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم یو ښه دی؟

یو دی چې په خبرو ډیرښه پوهیږي د هر مطلب لپاره ډیرښه پیرایه او ښه دلایل پیدا کولی شي، د خپل منطق په زور هرڅوک تیرباسی او له ډیره عقله ویښته چئ.
ساحر نه دی مګر یوشی په بل راز ښودلی شي او د خلکو په اذهانو او نظرونو هر راز لوبې کوي.
عملاً هیڅ نه کوي مګر په خوله هر څه کوي او هرکار ځانته منسوبوي.
بل هغه دی چې ډیرې خبرې او مبالغې نشي کولی، د ځان ښودلو او ځان ستایلو اقتدار نه لري په هره خبره کښې لکه د شړومبو مچ نه لویږي، دهرچا توجه ځانته نشي جلبولی په مجلسونو کښې په وچ زور ځانته دخبرو موقع نه پیداکوي اوپه پټه خوله کار کوي په دماغ کښې یې ښه ښه فکرونه او په زړه کښې یې د وطن اوقام مینه ډیره ده مګر په خوله څه نه وایی او خپل صفتونه نشي کولی.
ته ووایه! چې کوم یوښه دی؟
زه خو وایم چې دی ښه دی مګر د هغه قدرکیږي او دده نه کیږي.
هغه پیژنو اودانه، د هغه ساحرانه کلمات رابانديې اثرکوي او دده صفایي او معنوي فضلیت رانه پټ دی.
هو! مونږ په خبرو غولیږو او حقایق نشولیدلی.
مونږ باید دانقیصه رفع کړو او خپل احساس او ادراک علاج وکړو.
مونږ په غوږو اورو او په سترګو څه نه وینو ځکه کارونه خراب او خبرې ښې دي.

ونښیه څوک دی؟

اصلي نوم یې نشم اخستلی مګر رسمي نوم یې مامور صاحب دی.
په کارنه پوهیږي مګر په خوشامدو او چاپلوسی ډیرښه پوهیږي.
دلویو او معتبرینو په مخ کښې د حاضر باش او خانه سامان کار کوي مګر د خورانو او غربیانو سلا م هم نه اخلي.
سواد نه لري، مکتب یې نه دی لوستی، مدرسه یې نه ده لیدلی، اخبار اوکتاب نشي لوستلی مګر ماموریت کولی او ساتلی شي.
په درباري اوضاعو کښې دټولو استاذ دی مګر انسانیت اوسریتوب یې هیڅ نه ده زده، مکتوب نشي لوستلی مګر شطرنج کولی شي.
لیاقت نه لري مګر ډوډی لري.
دخدای طاعت ته یې ملاماته ده مګر دامرانو په اطاعت کښې اول نمبراخلي.
دنیا یې ډیره ده مګر همت یې کم دی.
تنخوایې لږه ده او جایداد یې ډیر دی.
مسافر او فقیر ته یوه سوې مړی نه ورکوي مګر مېلمنوته هره شپه چرګان حلالوي.
غل نه دی مګر له غلوسره سمه نیمه برخه لري. ساحر نه دی مګر په یو څوخبرولوی لوی خلک ړانده او کاڼه کړي.
ونښیه! څوک دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

رشوت خوره! ته راپه یادشوې

چاوویل: ټنديري مګر مړيري نه، ماته سمد لاسه ته راپه ياد شوې.
بل وويل: ګېډه خوپې مړه ده مګر سترګې يې وږي دي، بيا ته راپه ياد شوې.
يوه وويل: قصاب نه دی مګر ډيرخلک يې بې تيغه حلال کړي دي، دلته هم ته راپه يادشوې.
هغه بل وويل: منګولې او پنجې يې دليوانو نه دي او خونخواردی د ا ځل هم ته راپه ياد شوې.
بې ګناه خلک مې په زندان کښې وليدل، ته راپه ياد شوې.
هغه ورځ چا پوښتنه وکړه چې په غلو زهير، دمجرمينو طرفدار، دمظلومانو دښمن، د ناحقې ملګرى، د قاتلانو حامي خوک دی؟
ماته ته راپه ياد شوې.

سیاست

وايه يوخه کوه بل خه.
له بل نه پوښتنه کوه! پخپله هيڅ مه وايه!
په شپه کښې د لمر وړانګې ښيه! په ورځ کښې دتورتم ښيې.
که خبروې ځان نا خبره کړه! که خبرنه وې د با خبرى مظاهره کوه!
شکره لکه مرچ خوره. مرچ لکه شکره.

خلك څه وايي؟

يو وايي په دوايروکښې بې پيسو د چاکارنه کيږي، بل وايي دخان اوملک رسوخ او اعتبار ورځ په ورځ زياتيږي او ضعيفانوته پنجې تيرې کيږي.
خوک وايي دلته نوی نهضت او فعاليت نشته، ځينې وايي صحيح اشخاص او دفکر خاوندان نشته.
شاعر وايي: نشاط او طراوت، ذوق او سرور، احساسات او جذبات نشته.
ملا وايي: دجلال آباد په نوي ښارکښې مسجد او د اذان غږ نشته.
رجب خان وايي: د جلال آباد نوی ښار جوړنشو او زوړ ښارپه لوی لاس وران شو.
دنوي ښار نقشه لکه دسيدجما ل الدين قبر، ياد قرغې بند هيڅ نه جوړيږي او هيڅوک نشي پوهيدلى چې دښار مخه کومې خواته ده او څنګه يا کله جوړيږي.
حميدوايي:

چې دې نکړپه نيکيو ننګ ونام لوړ   په دوه چومه دې د خټومشه بام لوړ

بل ځاى وايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ریــا پــه حــق پرســتو پــورې خانــدي   پــه هـــردم دبـــرهمن بـــت پرســـتي

یونس وايي:
بنـــدګي چـــې د ریـــا کـــوي یونســـه!   دهغــه ړیــره خیشــته ده نــايي غــواړي

سه لباس کې څه دخدای بندګي نشي؟   چــې جامــه دې د ریــا واغــو ســته برګــه

علیخان وايي:
ژوبــل زړه بــه دې روغ نکــړي علیخانــه!   پســې مــه ځــه جراحــان دي طبیــب نشــته

دبغــل پــه کتــاب څــه شــیعلم بویــه   هرصــحاف پــه ملایــانو حســاب نــه دی

پیرمحمد وايي:
داد فریــاد مــې ترفلکــه نــه رســیږي   دپتنــګ پــه دود وریتیــږم خمــوش ځکــه

شیدا وايي:
چـــې لیـــده پکـــې اثـــر د الـــم نشـــي   څــه حاصــل لکــه شــبنم لــه چشــم تــره

څوك وايي؟؟

څوک وايي چې کوږ بار ترمزله نه رسیږي او د دروغو مز ل لنډ دی.
د دروغو مزل خو تراخرته پورې دی اوکاږه باروته ترهماغه وخته مزله ته رسیږي.
څوک وايي چې بد ګرزي بد پرزي.
که دا خبره ربنتیا وای اوس خو به یوسړی روغ نه و پاته.
څوک وايي چې د دروغجن مخ توردی. ماخو ډیر دروغجن ولیدل چې مخونه یې تک سپین دي.
څوک وايي چې دشیطانانو دې کور وران شي.
څوک وايي چې دغله په غره کښې ځای نشته.
رادې شي ودې ګوري چې ښاروته بازاروته ترې نه دي ډک؟
څوک وايي چې غل نه یې له پاچا مه داریږه!
ایا دناحقي له شاهدانو نه ویره نه ده په کار؟
څوک وايي چې په تشو خبروکار نه کیږي؟ دلته خو په خبرو هرڅه کیږي او بې خبرو هیڅ نه کیږي.
څوک وايي چې د غله په ړیره خلي وي ډیر غله شته چې بیخي ړیره نه لري.
څوك وايي چې ډیر وايي لږ ترې خیږي، ما خو ولیدل چې هیڅ ترې نه خیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وکړو؟؟

موږ ډیر کارونه لرو او زموږ وظایف ډیر سنګین دي.
هرڅه چې کوو هیڅ نه کیږي او هیڅ نشوکولی.
داولې؟
داځکه چې: کار په سړیوکیږي او موږ ډیر دکار سړي نه لرو.
څوک چې لږ غوندې سم اوصحیح کارکولی شي خلک یې نه خوښوي او ناکامه کوي یې.
هغه چې د خلکو خوښ وي هغه بې دخلکو له مراعاتونو نورهیڅ نه کوي او دخلکو د خوشحالۍ د پاره هر څه کوي.
دڅنګه خلکو مراعات او خوشحالي؟
دهغو خلکو چې پخپل خیروشرهیڅ نه پوهیږي.
ژرنده او جمایت نه پیژني.
لکه ګډې او اوزې په قصاب او شپون پسې یو راز منډې وهي.
دوه ملکان یې یو د بل سیورى په ډانګو نو وهي.
ددوه خانانو خوسې یې یو ځای نه څري.
ددوه پیرانو مریدان یې یوله بل سره د خدای لپاره دښمنې کوي.
دوه ملایان یې یو په بل پسې مونځ نه کوي.
دوه تربرونه یو په بل پسې نه ځي.
اجتماعي شعور او احساس په کښې نشته.
له حق اوحقیقت، انصاف او عدالت سره مینه نه لري.
ښه نو موږ څه وکړو؟
موږباید یو څو تنه د کارسړي پیداکړو.
چې هم کاروکړي، هم په کار پوه وي، هم دکار کولو صحیح طریقه ورمعلومه وي.
ځینې کسان وایي په یوڅو ګلانو نه پسرلی کیږي، په یو ه مملکت کښې څوتنه هیڅ نشي کولی، څوتنه به کوم ځا ی ته ورسیږي، ترڅوټو ل ښه نه شي کارونه نه ښه کیږي.
په دغسې خبرو ساده ګان ډیر ژرغولیږي او هغه کسان چې انسان ته یوازې د جسمانیت له خوانه ګوري بلکې تدبیر، فکر او د ادراک قوت ته ګوري هغه پوهیږي چې یو سم او صحیح انسان د یوې سمې او صحیح نقشې او صحیح پروګرام په طرح کولوپه دنیاکښې لوی لوی کارونه کوي او ډیر خلک په سمه لاره د عالي مقصد په لورې روانولی او بیولی شي.
ددغه شان څو تنو سړو له لاسه ډیر ډیر کارونه کیږي او دغسې اشخاص هرځای ته رسیدلی شي.
په دغسې یو ګل باندې سل پسرلیه جوړیږي مګر په څو پسرلیوکښې موږ دغه شان څوګلونه نشو پیداکولی ځکه چې نه یې شو پیژندلی.
زه دا نه وایم چې نشته یاپه دې خاوروکښې استعداد محوه شوی دی ، بلکې وایم چې باید په دغسې سړو پسې وګرزو او د وطن غرونه، کلي او کورو نه وریسې ولټوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور نه یو خبرچې زموږ په غرونوکښې څه راز ګنجونه ترخاورو لاندې پټ پراته دي؟ په دې و چه او سپیه بیدیا کښې کوم ځای دحیات اوبه ترځمکې لاندې غلې شویدي؟ په دغو خوارو او زړو جاموکښې څه راز انسانان پیداکیږي؟
په دغو خلکوکښې چه زموږ نظر اوتوجه نه جلبوي څه فکرونه او څه ارزوګاني موجو دې دي. که موږ په دې پوه شوچې:

ديوسـف خيـرو جاموکښـې څـه ګنـاده　　ښه لباس کښې چې ګناه کړي زليخاده

راځئ، خيرې کړو داسې جامې رګينې　　پکـې وګـورو خيـرې ډيـرې ننګينـې

نو هله به داشخاصو حقیقت او ماهیت ته ورسیږو او زموږ انتخاب به دلباس او څو خوږو خبرو له مخې نه وي بلکې دمعنی او حقیقي هویت له حیثه به وي.
موږ باید هرچاته په ځیر ځیر وګورو او په خلکوکښې سترګې وغړو.
سترګې غړول یاکتل دانه دي لکه چې اوس هم ځینې دجاه وجلال خاوندان نورو ته په حقارت ګوري.
ډیر خلك شته چه د چا تر ږیرې لاندې یې کلونه تیر کړي مګر لیدلی یې ندی.
ډیرخلک وایي او زه هم وایم چې دکارسړی نشته ځکه کارو نه خراب دي.
داخبره له لویونه نیولی، تروروپورې هریوکوي مګر سوا ل دادی چې چیرته؟ او په کوم ځای کښې؟ په یوه کورنۍ او یو ښارکښې نشته؟ که په وطن او هیوادکښې. که چیرې دکلې او کورخبره وي نوکله کله خو په یوه کاله کښې د ځښلو اوبه هم نه وي مګر په بل ځای کښې سیند بهیږي او په ځینو کورونو کښې ویالي رواني وي.
که په وطن و مملکت کښې یې لټوو نو په ګوشه کښې هم ځوانان شته او لعل پوره خو په میږو پوره ده.

وويرېږئ اومه ويرېږئ!

که په زړه کښې فساد او خیانت نه لرئ! که صحیح نیت اوښې ارزوګانې درسره وي، که د حق او حقیقت په قوت عقیده لرئ.

له حق وبلو او حقیقت ښکاره کولو مه ویریږئ او په حقاني جرئت نا حقه ظلمونه او داو هامو بوتان مات کړئ!

په هرځای او هر چاکښې چې خیانتونه او فسادونه، ظلمونه اوبد کارونه، ریا او تزویر، بې کفایتي او نالایقي وینئ ورسره جهاد وکړئ او په هر مورد کښې خپل صحیح او انتقادي نظریات ښکاره کړئ!

له هیچا مه ویریږئ او هیڅکله سترګې مه پټوئ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د خپل شخصي اونفسي اغراضو لپاره کار کوئ!

که د وطن اومملکت په نامه خلک غولوئ!

که په زړه کښې ټکي او برګي لرئ!

نو ددې عصر له بصيرت نه ووېرېږئ اوپوه شئ چې کاږه بارونه ترمزله نه رسېږي او بې اساسه عمارتونه ډېر ژرنړېږي.

که يو آمر په تاسې باندې سترګې سرې کړي او له قانون اوعدالت نه خلاف امرونه کوي، که يو خان اوملک په خپل زور او قوت تاسې نه بيځايه لحاظونه او مراعاتونه غواړي که څوک لوړو مقاماتو ته لاره لري او په تاسې د سفارش خطونه راوړي مه ويرېږئ او په حق ټينګ ودرېږئ.

که تاسې خيانت ته اقدام کوئ يا دنفس دشيطان لپاره حق باطلوئ که هر څومره موافقتونه درسره وي او قوي لاسونه درسره شريک وي، که ټول عمرمويوه اوبل ته تملقونه کړی وي نو د سبا ورځې له باز خواست نه ووېرېږئ!

هو! د مظلومانو او بې وزلو له فرياد نه ووېرېږئ!

هغه کسان چې تاسې خپلو معايبوته ملتفت کوي اوستاسې نقايص دربنيي له هغوئ نه مه ويرېږئ! مګرله هغو متملقينو نه وډارشئ چې ستاسې خيانت ستايي اوستاسې په سترګو پردې غوړوي.

چاچې په مملکتي دوايرو کښې لکه دشرکتو امران يوازې په پيسو کومه رتبه پيداکړيده يا يې په خوشامدو او تملقو نو ځان يوه حدته رسولی وي او وظيفه نه پيژني بلکې اشخاص او درباريان پيژني، هغه بايدله خپل آينده سر نوشت څخه ووېرېږي.

هغه کسان چې خدای پيژني او له وطن او ملت سره علاقمند وي دمملکت له تخت وتاج او له خپل اولوالامر او پادشاه سره رښتيانې مينه او علاقه لري د حق او عدالت له مقتضا سره سم د خدای دپاره کارکوي نو :

(لاخوف عليهم ولا هم يحزنون).

استاذ ويل!

استاذ موږ ته درس راکاوه او موږ يې ډيرښه پوه کولو.

دده په تعليمونو، اجتماعي شعور او احساس ډېر قوی کيده او په مغزو کښې بيداري پيداکيدله ده موږ ته د حساب او محاسبې اصول هم ښودل او ويل يې تاسو بايد هر وخت له ځانه سره حساب وکړئ او حسابي خلک اوسئ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ بې د حساب په درس کښې موږ ته ويل:

که يو عدد له بل عدد سره داسې يو ځاى کړو چې يو پاس او بل لاندې وي لکه ۲ نو څلور(٤) ترېنه جوړيږي او ديوه وجود په بل کښې محوه کيږي او استقلال يې ورکيږي.

مګر که دواړه څنګ په څنګ يو ځاى کړو لکه (۲۲) نو دوه ويشت ورځنې جوړيږي او دوه شل کيږي د دواړو عددونو شکلونه اوصورتونه هم په خپل حا ل پاته کيږي.

ځکه چې په دې صورت کښې دملګرتيا، اتفاق او ورورولۍ راز پټ دى او په هغه بل صورت کښې تفوق تسلط او محوه کول مضمر دى.

ده ويل که داتفاق او ملګرتيا په صورت يوتن په ځان پسې بل روان کړى شي نوقدر او مقدار يې ډير زياتيږي او مرتبه يې لوړيږي.

(يعنى له احادو نه عشراتو، ماتو او الوفو..... ته خبره رسيږي). که يو د بل په اوږو سپريږياو بل د بل په اوږو نو که پنځه تنه وي يعنې پنځه الفونه يود بل په سر د پاسه کيږدو هماغه پنځه ورځنې جوړيږي اوشکل وصورت يې هم محوه کيږي

زموږ استاذ موږ ته په حساب او رياضي کښې هم داجتماعياتو او سياسياتو دفلسفې درسونه راکول او مونږ يې پوه کولو چې بايد يو له بل سره داسې يو ځاى شو چې دتنازع.....په ميدان کښې څنګ په څنګ ودريږو او څوک د چاپه سرباندې پښې کښيږدي، يو د بل استقلال سلب نه کړي دلاندې کولو او محوه کولو غرض په کښې نه وي بلکې يو د بل درجه او مرتبه لوړه کړي.

ده ويل: موږ به يو مخکې کوو او مشرکوو به يې مګريو د بل په سر نه سوريږو او د بل دتيټولو چم به نه کوو.

زموږ استاذ دا هم ويل:

که مونږ دوه مساوي عدونه لکه(۱-۱) (۲ـ ۲) (۳ ـ۳) هريو له بل نه وړاندې وروسته کړو نتيجه يې يوه ده مګر په دوه متفاوتو عدونوکښې تقديم و تا خير ډير فاحش فرق راولي اوپه مقدار کښې ډير تفاوت راځي.

که موږ يو او نه يوځاى کوو او داسې يې ليکو (۱۹) نولس کيږي مګرشل کيږي نه که هم دغه دوه عددونه داسې وليکل شي(۹۱)خبره سلوته نږدې کيږي او ډير زيادت په کښې راځي.

همدغه سبب دى چې په يو هو جوامعوکښې هغه څوک دمخه کيږي چې قدر او مقداريې له هغه بل نه زيات وي او دده په مخکې توب باندې دجامعې قدر او قيمت ډير لوړيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ باید په دې سرپوه شو او د هر چا استعداد، معیار، مبلغ او مقدارته وګورو.

عجيب انسان

ړوند نه دی مګر خپل عیبونه نه ویني.

کوڼ نه دی مګر خپله اوري اود بل نه.

زړه لري زړه سوی نه لري.

خپله لږه پوهه ورته ډیره ښکاري د بل ډیرعلم ورته لږ معلومیږي.

دبل لږ ما ل ډیر په نظوروځي او خپل ډیر مالونه ورته لږ ښکاره کیږي.

ددې لپاره چې خلک ورته لاس په نامه ودریږي، خلکوته لاس په نامه دریږي.

دفرعونیت لپاره غلامي قبلوي او د عزت لپاره ذلت ته غاړه ږدي.

دین په دنیا خرځوي اودنیا په پوچو اعتباراتو پلوري.

لکۍ نه لري او خلک ورته بې لکۍ نه وايي.

خلورپښې نه لري او په خلورو روان دی.

آس نه دی مګرخلک په لغتو و هي.

ښکرنه لري مګر سرتمبه دی.

له عقله پیاده وی مګر هیڅکله پلی نه ګرزي اوپه موټرکښې هم د خپل جهل په خره سپور وي.

ته به وایې : دا څوک دی؟ زه وایم: بې پوهې زورور.

خان لالا

خا ن لالا هیڅکله بې نوکرو او سړیو نه ګرزي.

دی هیڅا یوازې نه دی لیدلی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخپل صفت هر څوک خوشحاليږي مګردی بې له خپلو اوصافو بله خبره نشي اوريدلی.
که بل څوک دده صفتو نه بيان نکړي دی پخپله خپل صفت په ښه شان کولی شي اولکه سپايي پخپله ځان ستايي.
خان لا ل بخششونه هم کوي او په کا ل کښې په زرهاوو روپۍ نقداو جنس يوه او بل ته ورکوي مګر خوار اوغريب ته سوی مرۍ هم نه ورکوي.
حاکم او علاقه دار، مدير او مامور، خان او ملک ته سل قسمه طعامو نه تياروي مګر مسافر، کونډې او يتيم ته يوسکړک هم نشي ورکولی.
که تاسي خان لالا خوشحالوئ نو قلم او کاغذ راواخلئ او دده بخششونه حساب کړئ بايي خرڅ يو په لسه زيات وښيئ مثلا دده په مخکې ووايئ چې د خان په کورکښې يو کورکمند د کا ل څلويښت منه لګيږي او دغوريو خوبي هيڅ حساب نشه.
خان لا لا نور صفتونه هيڅ نه پيژني، پام کوئ چې د فضل و لياقت خبرې دده په مخکې ونه کړئ، او داجتماعي خدماتو يا اخلاقي فضايلو نوم په خوله وانخلئ، تاسې به دخانانو په خوی اوبوی بلدنه ياست مګر ماله رجب خان سره ډير صحبتونه کړي او دوئ ډيرښه پيژنم.
ماځينې داسې خانان هم ليدلي دي چې له خوارۍ ژرنده ساتي او له کبره مزنه اخلي.

رشوتونه

رسمي رشوت: هغه رشوت چې حاکمان، ماموران، قاضيان او منصبداران يې اخلي.

غير رسمي: هغه چې خان، ملک، ناظر او نوروته ورکول کيږي.

معنوي رشوت : تملق مخامخ صفتونه دعا ګانې او داسې نور.

دپاک نفسو رشوت: دايکه، دحقوقو پيسې، خدمتونه، مېلمستيا.

د ظالمانو رشوت: هغه رشوت چې حق باطلوي او باطل حق کوي.

دهوښيارانو رشوت: چې کار له حق او اصولو سره سم وکړي او رشوت په کښې واخلي.

افراطي رشوت: چې دبانکونو داسهامو اخستلو لپاره وي.

غير افراطي: چې د نس مړولو اوتن پټولو لپاره وي.

د ريا کارانو رشوت: لړشی ردول او په مجلسونو کښې يادول او په ډيرو باندې غلی کيدل.

دفاسقانو رشوت : پيمخې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داحمقانو رشوت: د رشوت په طمع او امید له حق اوقانون نه تیریدل.

دمحططاو رشوت : د یوه اوبل لحاظونه او مراعاتونه.

دمتملقینو منطق

یوه پاچا له چانه پوښتنه وکړه چې زما په ورغوو باندې ولې وېښته نشته.
هغه وویل ځکه چې پا چا پخپلو لاسونو باندې په لوپلو روپۍ خلکوته ورکوي او ورغوي یې سولیږي.
پاچا وویل چې دنورو خلکوورغوي خو هم ماغوندې دي.
هغه وویل: هغوئ هم پخپلو لپو ستاله لپو څه اخلي او ورغوي یې سولیږي.
پاچا بیاوویل: هغه چې زه هیڅ نه ورکوم د هغوئ ورغوي هم دغه شان دي.
هغه په جواب کښې وویل: هغوئ چې ستا پخششونه د نوروپه حق کښې ویني نوله ډیر حسرت او ارمانه خپل ورغوي سولوي او افسوسونه کوي.

د بنځو ډار

یوه وویل: زه له خپلې ښځې دومره وریږم چې هر څه وایي هغه کوم.
بل وویل: زه بې له ویلو هم د هغې په رضا کارکوم.
دریم غږکړ چې زه هیڅکله بې له څه تحفې اوسوغاته کورته نشم تللی.
څلورم وویل: ماله ډاره بیخي ښځه نه ده کړې.

موږ په هرچاپسې نه ځو

یوملګری په لاره کښې مخکې شو.
بل ورته وویل: موږ پښتانه یو په چاپسې نه ځو او خوک نه پریږدو چې له موږ نه دمخه شي.
هغه وویل: رښتیا چې تاسې تل په خروپسې ځې او خره مو په مخکې وي یا د اسونو په مخکې منډې وهئ او په سرو پسې هیڅکله نه ځئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خروکښې هم الفت شته

له یوه لیکونکي سره چې تخلص یې الفت و ښوتنه ملګري ولاړو.
ښو تنه خره په لاره تیریدل چې وربوزونه یې یوله بله نږدې کړي و او ښېونه یې ګرول.
یو ه غږ کړ چې په خروکښې هم الفت شته.
الفت سمد لاسه وویل:
هو! لکه زه چې په تاسې کښې یم.

درجب خان دعوتنامه

ښاغلی.......... !
له ډیرې مودې مې دا سودا و ه چې یوه شپه تاسې میلمانه کړم مګر جرئت مې نشو کولی ځکه چې اوړه ډیرګران دي.
نن سهار ستاسې طالع بیدارې وې چې دحاتم طایي کتاب لاس ته راغی او تر تاثیر لاندې راغلم. په همدغه وخت کښې
دامشهوربیت هم راپه یادشو:

مهمان روزي بخود میاورد   پس ګناه میزبان رامی برد

نومې له ځان سره فیصله وکړه چې دګل کرم وخت هم دی او دپنج کتاب ملاصاحب هم ویلي دي:

کرم مایهٔ شاد مانی بود   کرم حاصل زنده ګانی بود

نو راشه! په یوه دانه ګل کرم به جناب قاضي صاحب او دوه نورملګري خوشحاله کړې او ضمناً به دخپل جود او سخا
یوه دوه ناحقې شاهدان هم دقاضي په مخکې تیرکړې. نو ای ګرانو ورونو ګرانو ملګرو!
(توکل په خدای) بیګاته زما ځای ته راشئ!
مګرګوري! خدای پاک فرمایلي دي: (کلواو اشربو ا ولا تسرفوا).
نوتاسې هم بې امرې مه کوئ! ځکه چې دهوښیارانو متل دی : (نیم نان راحت جان).
بله دا چې: طمع رانباید که چندان کنی   که صاحب کرم راپیشمان کنی

(لاهور رجب)

نتیجه یعنې څه؟

رجب خا ن: داماورین او میرزایان چې نتیجه نتیجه وایي ددې څه معنی اونتیجه څه شي ته وایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجب خان: لکه له شودو نه چې څوک پیروی ټول کړي یاله مستو نه کوچ وباسې نتیجه هم دغه شان شی دی. کوم مامو ر چې دیوې فقرې تحقیق اوتفتیش ته مقرر شي او له خلکو سره دومره سوا ل او جواب وکړي چې مقصد اومدعا ورکه شي نو بیاچې له هغو پانو نه مطلب راباسي نتیجه ورته وایي:
رجب خان: ښه دې پوه کړم، هغه ورځ چې زموږ کلي کښې مړی شوی و او حاکم صاحب له میرزایانو سره راغی قاتلان خو تښتیدلي و مکر دوئ دا نور خلك له سوا ل و جواب لاندې ونیول او یو سوا ل به یې څوخو ځله کاوه. زه حیران یم چې ولې دوئ یوه خبره دومره شاربې اوخلک په توراو سپین اړوي اوس پوه شم چې دوئ کوچ ورځنې ایستل او پیسې یې پکې اخستلي نوهرکله چې نتیجه اوپیسې لاس ته ورغلې بیا څوک په مړي پسې ونه ګرزیدل اونه یې چاپوښتنه وکړه.
ښه دمیرزایانو په نتیجه خو دې پوه کړم اوس یو څونورې نتیجې هم راوښیه.
عجب خان: نتیجه په هر ځای کښې فرق کوي ځکه وایم چې زموږ په ملک کښې:
دعلم نتیجه: اامامتي کول او خیراتونه خوړل.
دماموریت نتیجه : رشوتونه اخستل.
دما ل او ثروت نتیجه: سودکول.
دهوښیارۍ نتیجه: چل اوفریب.
دناپو هۍ نتیجه: شرارتونه او فسادونه.
دنادارۍ نتیجه: غلا او ناحقه دعوی.
د قوت نتیجه: ظلم او تعدي.
دپاکنفسۍ نتیجه: فقر او قرضداري.
دچالاکۍ نتیجه: معتبري.
د چاپلوسۍ نتیجه : دآمرینو خوشحالي.

انسان یعني څه

ر جب خا ن خوبه تاسې پیژنئ چې وظیفې یې نه دي خوړلي مکرملا شوی دی، د ادبیاتو په فاکولته کښې یې څه نه دي لوستي خومقالې لیکلي اوشعرونه ویلی شي.
داستدلال قوت یې هم بدنه دی اوپه فیلولو جۍ کښې لاس څه چې ښې هم لري، څنګه چې د ده خبرې عجیبې غریبې دي هغسې یې دلایل هم دي.
هغه ورځ چا ورنه پوښتنه وکړه چې انسان یعني څه ؟
ده وویل:
منطقیان ورته حیوان ناطق وایي یعني هغه حیوان چې خبرې کوي.
شاعران وایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــــــه نــــــاطق حيــــــوان تعريــــــف چــــــې دانســــــان کــــــړي

پـــــــــــــــه خبــــــــــــــــرو غوليــــــــــــــــدلي هلکــــــــــــــــان دي

ســــــړی نــــــه دی چــــــې يــــــې کــــــار دســــــړونه وي

پــــــه خبــــــرو کــــــه هــــــر څــــــومره ښــــــه پــــــوهيږي

ډاروين وايي: انسان دبيزو زوی يا لمسی دی.
مګر زه بې له خان صاحبه بل چا ته انسان نشم ويلی ځکه چې پاک خدای انسان ته ظلوم او جهو ل ويلی دی اوله خان نه زيات ظالم او جاهل نه پيداکيږي.
رجب خان د لغوي تحقيق په وخت کښې کله چې پښتو يا فارسي لغتونه عربي ته راکاږي نو خان اوخاين له يـوې مادې نه مشتق بولي، مګرکوم وخت چې عربي لغتونه پښتوکوي نو بيا وايي چې (انس) يا انسان له (نس) نه ماخوذ دی نـو د هر چا چې نس لوی وي او په پرديو مالونو هم نه مړيږي هغه خان او حضرت انسان دی.

خوشحالي اوغم

له خوبه راپا څيدم، سترګې مې ومښلې، د ډو ل او سرنې اوازمې ترغوږه شو.

يوه شيبه وروسته سره ډولۍ او لويه ورا رابښکاره شوه چې ډير خلک ورسره خوشحاله روان و.

زه هم له دوی سره ملګرې شوم او په دغه خوشحالۍ کښې مې ځان شريک کړ.

ماغوندې نور هم ډير خلک له دې ډولۍ سره روان و اوپه پردي واده کښې يې لاسونه غورځو ل. څوک چې ددنيا په خوشحاليوکښې مطالعه لري هغه به ماته هيڅ تعجب ونه کړي.

که موږ د دنيا لويه وراوګورو نو د خو شحالۍ ناوې ديوه کورته ورځې مګر وچولۍ دډيرو غوريدلی وي.

دډولۍ دننه حا ل چاته نه وي معلوم، دډولۍ خاوند په راز راز تصوراتوکښې ورک وي. او نه پوهيږي چې بيګاته به څه راز بشره ويني؟

دغه مجهوله ليلی او نا معلوم حقيقت په ښايسته حجابونوکښې پټ وي او ټوله ساحري يې په همدغه پټوالي کښې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دغه حا ل کښې چې د واده خاوند لا د حسن او جما ل له مخه پوړنۍ نه و اخستی اویوازې د مینې او محبت په کیف مست و خپل ځان یې دسعادت اونیکمرغۍ ربا ته ډېر نږدې ګاڼه مګرپه حقیقت کښې همدغه شیبه دی دسعادت په غېږ کښې و او د خوشحالۍ پلوشو یې شاو وخوا رڼا کړې وه.

ددنیا هر راز نیکبختي اوهرډول خوشحالي دانسان په احساس اوتصورکښې ځای لري، همدغه احساس دی چې دغم شپې او خوشحالي ورځې یوله بله بیلوي.

همدغه سبب دی چې یوشی یوسړی خوشحالوي او بل خپه کوي دیوه لپاره غم د بل ښادي شي.

موږ په دغه ګمان چې د خپل یوه ملګري کورته دخوشحالۍ ډولۍ ورو تول خوشحاله و، چا به نښې ویشتلې، ځینو اټنونه کو ل، ځینو ټوکې او مسخرې کولې او په همدغه شان وضعیت ماښام تیاره کلي ته ورسیدلو او ډولۍ دکاله په مخکې ښکته شوه.

ښځې راغلې او د ډولۍ پردې یې جګې کړې مګر بې له دینه چې یوه ښایسته مړه ناوې ووینې نور څه په کښې نه و.

دغې ښکلې پیغلې دانه غوښتل چې په دغه کاله ننوزي او خپل ګران ملګری په بل چا بدل کړي.

دغه اجباري واده دا مجبوره کړه چې په زهرو ځان ووژني اوله ډولۍ نه جنازه جوړه کړي. د دې حا ل له لیدو سره سم دژړا اوازونه پورته شوه او دهر چاپه احساس کښې بدلون راغی، همدغه وخت موږ و پوهیدو چې موږ له یوې جنازې سره خپل تصوراو ګمان خوشحاله او په خندا روان کړي وو.

زموږ ګمان دومره قوي تاثیر درلود چې مړی یې راباندې په ډول او سرنې کورته ووړ.

زما یوه ملګری وویل: په رښتیا چې خوشحالي څوک په زور او اقتدار یا په ډیرو پیسو کو رته نشي راوړلی بلکې د زړو نو موافقت غواړي.

یو بل ملګری (چې ددې واقعې له عکس سره مخامخ شوی و) هغه وویل:

هرکله چې ګمان دومره مؤثردی څومره به ښه وی چې دا قوت شامدام پاک وساتو اوپه ښه لاره کښې یې صرف کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آرزو

هلته لرې دغره په لمن کښې د لمر پلوشو ته ځه وځلیدل لکه چې په اسمان کښې ستوري او په زړونو کښې دارزوښکلی مخ ځلیږي.

زه نه پوهیږم چې دا دسترګو لپاره ځلیدونکی شی څه شی دی؟

دکومې مستې پیغلې دلاس ائینه ده، که دکومې معشوقې دغاړې امیل نه کومه قیمت بها مرغلره لویدلې ده؟

د هغې تجلی پلوشه ده چې په کوه طور کښې یې ځان ښکاره کړی که له کوم کان اومعدن نه کوم ښکلی غمی راوتلی دی؟

دغه شان ډیرفکرونه او ګمانونه پیداشو ل او زه یې په هغه لورې روان کړم زه نه پوهیدم چې په څه شي پسې ځم او څه به په لاس راشي؟

زما تصوراتو او خیالاتو دغه مجهو ل شی زما په نظرکښې ډیرښایسته کړی و، زه خپل مطلوب ته په ډیر لـوړ قیمت قایل وم.

ماله ځانه سره ویل چې په غرونوکښې هرڅه موندل کیږي او په دنیاکښې ځینې داسې غرونه هم شته چې دخدای استازو په کښې رازو نیاز درلود او د خدایي فکر ونو ځانګوپه کښې ځنګیدلې ده، دلمر اوسپوږمۍ لمرې پلوشې په دوئ لویږي اود خدای د رحمت وریځې مدام د دوئ په سرګرزي.

دغه راز ډیر خیالونه او تصورات راسره ملګري و چې زه هلته ورغلم او خپل مقصدته ورسیدم. هغه شی په حقیقت کښې هیڅ شی نه و او د دنیا په بازار کښې یې هیڅ قیمت نه درلوده، زه پوه شوم چې دنیا مـوږ هروخت په همدغسې شیانو غولولې یو او ډیر خوشې شیان یې راته له ورا ځلولې دي.

له موږ سره هروخت لوړفکرونه اوستر خیالات ملګري وي، مګر عملاً په دغسې ناوړه او خوشې شیانو پسې روان یو.

هغه څه چې موږ له لرې وینو اونه یو ور رسیدلي موږ ته ډیر ښایسته ښکاره کیږي او په لوړ قیمت ورته قایلیږو مګرپس له رسیدلو پوهیږو چې موږ په هسې او خوشې شیانو پسې هڅه کوو او په داسې شي پسې ځو چې هیڅ نه په کاریږي هماغه لیلی چې خلک یې په دیدن پسې ړندیږي ځینې نور چې ور رسیدلي دي هغوئ یې اوس له کټه غورځوي او هیڅ قدریې ورسره نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ليلیٰ دانسان هماغه ارزو ده چې مخکې له رسيدلو يو رازوي او وروسته تر رسيدلوبل راز کيږي او دزړونو له کوره ايستل کيږي.

((پای))

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library